

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 40. Cruciatorum profectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

tum non recipit, eique ab Apostolica Sede Saculum XI.
 Sacris interdictum est. Inter hæc San- A.C. 1096.
 ctionis æmuli ejus Electioni repugnantes,
 Simoniacæ & ambitus labe infectam dixe-
 runt. Sed Carnotum, ubi, præstituta a
 nobis die, accusationem probare debuif-
 sent, non venerunt. Sanctio autem cum sex
 aliis testibus juramento se purgavit. Eum
 itaque ordinavimus, & postquam tibi pro-
 misit obedientiam, ad Ecclesiam suam mi-
 simus, quem venientem omnes amorem &
 submissionem profitentes filiali affectu com-
 plexi sunt.

Ex alia Ivonis Carnotensis Epistola ep. 53.
 discimus, quod illa die, qua Civitatem
 Aurelianensem intravit, pro more Cle-
 ricum vinculis detentum libertati resti-
 tuerit. Id ipso referente scimus; atque
 hoc neo-electi Episcopi Jus hodieque
 Aureliani salvum est.

§. XL.

Cruciatorum Profectio.

Inter hæc Peregrini, qui ad iter Jerofo-
 lymam suscipiendum condixerant, un-
 dique movebant. Horum Præcipui erant
 Hugo, cognomento Magnus, Regis Fran- Guil. tyr. I.
 ciæ frater, & jure uxorio Comes Vero- c. 17.
 manduorum, Robertus Dux Normanniæ,
 quem, noto plebi vocabulo, *Court-beuse*
 appellabant, Regis Angliæ frater, Ste-
 phanus, alias Henricus Comes Blesensis,
 Hist. Eccles. Tom. XV. D d d Car-

Sæculum XI. Carnotensis, & Trecensis, Raimundus
A.C. 1096. Comes Tolosæ, & S. Ægydii, Godefri-
 dus Dux Lotharingiæ, cum Balduino &
 Eustachio fratribus, & tandem Baldui-
 nus Burgensis eorum Consanguineus,
 Comitis Retelii filius. Proficiscentium
 castra sequebantur plurimi alii Principes,
 & viri nobiles innumeri. Comitaban-
 tur Episcopi, quibus adnumerantur, Ad-
 hemarus Aniciensis, Cruciatae Expeditio-
 nis Legatus, & Guilielmus Episcopus
 Arausicæ, permulti Presbyteri, aliique
 Clerici, permulti Abbates, & Monachi,
 quin etiam Anachoretæ e cellulis suis ex-
 citi.

e. 16.

Tantus vero peregrinandi impetus
 fuit, ut etiam plebeji, feminae quoque
 & parvuli hoc æstu abriperentur. Ad
 Cruciatorum Duces turmatim advola-
 bant, comites futuri individui, obsequia
 & obedientiam promittentes. Quisque
 festinabat iter aggredi, ne quis alius ipso
 promptior haberetur. Optimates Ar-
 ces suas & prædia etiam vili pretio ven-
 debant, aut pignori dabant. Quisque,
 quod sibi erat carissimum, relinquebat,
 uxorem, liberos, patrem, matrem, &
 quis crederet? latrones etiam atque ho-
 minum sceleratissimi peccata sua confite-
 bantur, ea Sacra peregrinatione deletu-
 ri. Illud autem negari non potest, non
 omnes Cruciatos eodem spiritu ductos
 fuisse.

Orderic. l. 9.

fuisse. Aliquos trahebat amor amico-
 rum, a quibus separari non sustinebant,
 alios movebat gloriæ cupido & metus
 infamiæ, ne a suis fungi crederentur,
 alios levitas animi, alios avaritia impel-
 lebat, cupientes creditorum suorum
 actionem in Judicio effugere. Monachi
 complures, veste monastica abjecta, ar-
 mis accingebantur, non paucæ mulieres,
 vestitu virilem sexum simulantes, Cru-
 ciatos milites sequebantur, ne libidi-
 nosis veneris copia deesset. Primus
 omnium profectorem Sacram auspica-
 tus est Gualterius, cognomento sans
 avoir, id est, *nihil habens*, vir nobilis &
 fortis, cujus autem cognomentum satis
 prodit, divitem non fuisse. Is viæ se de-
 dit octava Martii anno millesimo nona-
 gesimo sexto, & magnam peditum mul-
 titudinem per Germaniam, ac Hunga-
 riam ducens, Constantinopolim perve-
 nit. Hunc presso pede secutus est Pe-
 trus Eremita quadraginta ferme millium
 virorum Dux, quos ex diversis nationi-
 bus in Francia & Germania collegerat.
 Ita plura peregrinantium agmina ejus-
 dem anni æstate, a mense Martio usque
 ad Octobrem, iter ingressa sunt. Petri
 Eremitæ vestigiis inhæsit quidam Pres-
 byter Germanus nomine Godeschalcus,
 cum quindecim millibus Cruciatorum,
 qui vero, disciplinæ militaris impatien-
 tes,

Sæculum XI.
 A.C. 1096.

Bertold. an.
 1096.

Guil. I. c. 18.

Fulcher. c. 27.

D d d 2 tes,

Sæculum XI. tes, suis latrocinii Hungaros usque adeo
A.C. 1096. efferarunt, ut illius regni fines necdum
 prætergressi, ab incolis ad internecionem
 deleti fuerint.

§. XLI.

Judæi trucidati.

Haud diu post iter capefferunt alia
 Cruciatorum peditum agmina (ad
 ducenta millia numero fuisse dicuntur)
 Duce & disciplina destituta; quamquam
 enim aliquot nobiles interessent, non ta-
 men gregariorum, sibi non parentium,
 effrenam licentiam sistere poterant. Ita-
 que vesano consilio in Judæos irruunt, &
 in cunctis urbibus, ad quas pervenie-
 bant, crudelem in modum trucidant in-
 cautos. Miserrima cædes Coloniae &
 Moguntiae exorta est, quodam Comite,
 nomine Emicone se socium præbente &
 Cruciatorum animos ad immane faci-
 nus accendente. Spiræ Judæi ad Regium
 Palatium confugientes se muris tuiti
 sunt, opem ferente Joanne Episcopo, qui
 deinde, Judæorum pecunia captus, non
 nullos Christianos ob cædem Judæorum
 capite plexit. (*) Wormatiæ Judæi,
 per-

Bertold.
 1096.

(*) Id Episcopo non licebat, nisi jam tunc
 (quod vero non videtur) Episcopus Spirensis
 unâ Dominatum Sæcularem in illa civitate obti-
 nuerit;